

TÜRKİYE ÇAY TARIM ALANLARININ DAĞILIŞI VE ÇAY ÜRETİMİMİZDEKİ GELİŞMELER

The Expansion of Tea Plantation in Turkey

Yrd.Doç.Dr.Saliha KODAY*

ÖZET

Türkiye için oldukça yeni sayılabilen çay bitkisi nemli tropik ve subtropik bölge bitkisidir.

Ülkemizde çay tarım alanları doğuda Sarp köyünden başlar, batıda Ordu ilinin batısında Fatsa'ya kadar devam eder. Çay bahçeleri kiyıdan 30-35 km içeriğe ve 500-600 m yüksekliklere kadar yayılış göstermektedir.

Ülkemizde çay tarım alanları genişliği ve çay üretici sayısı ile Rize ili daima ilk sırada yer alır. Bu ili Trabzon, Artvin, Giresun ve Ordu illeri takip eder.

1998 yılı itibarıyle ülkemizde 767517 dekar çay tarım alanı ve 203038 çay üreticisi bulunmaktadır. Üretilen çayları işlemek için kurulmuş 45'i ÇAYKUR'a 234'ü özel sektörde ait olmak üzere toplam 279 çay fabrikası bulunmaktadır.

ABSTRACT

Tea bush which is a newly cultivated plant in Türkiye grows in a moist tropical or subtropical region.

The gardens of tea bushes start from the village of Sarp in the East and lie to Fatsa, that is the West of Ordu, in the West. The tea lands spread 30-35 kilometres beyond the coast and reach the area at 500-600 metre height.

In our country, Rize always comes first in tea plantation with regard to the width of lands where tea is grown and also the number of people growing it. Trabzon, Artvin, Giresun and Ordu follow this town.

According to the data obtained in 1998, there are 767517 decare of the land and 203038 tea producers in our country. In addition, in order to process the raw tea there are 45 tea factories owned by government (i.e. ÇAYKUR) and 234 tea factories owned by the private sector and the total number of tea factories is 279 altogether.

* Atatürk Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Coğrafya Bölümü.

Giriş

Türkiye'de çay denildiği zaman, akılimiza Doğu Karadeniz Bölümü gelmektedir. Yörenin coğrafi şartları çay tarımı yapılmasına imkân vermiştir.

Çay ağacı sıcak bölge ürünüdür. Bu bitki Kamelyagiller(Cemellia) familyasına mensup olup, daima yeşil kalan bodur bir ağaçtır. Çay ise, bu ağaçın yapraklarından elde edilmektedir. Hakikatte yabani çay ağacı 8-10 metre yüksekliğindedir. Çaylarındaki ilk bilgilere Çin kaynaklarında rastlandığı için, bu bitkinin ana vatanının Çin olduğu zannedilmiştir. Hatta bazıları çayın ana vatanı olarak Japonya, Formoza ve Mançurya'yı göstermişlerdir. Ancak, yapılan botanik araştırmalar neticesinde, bu ülkelerde yabani çay ağacına tesadüf edilmemiştir. Halbuki Hindistan'da özellikle Assam bölgesinde ve Hindiçin'de çay ağaçlarına bol miktarda rastlanmakta ve bunun neticesi olarak çayın ana vatanının Hindistan'ın doğu kısımları olduğu ortaya çıkarılmış bulunmaktadır. Buradan, önce Çin'e, Japonya'ya ve zamanla dünyanın diğer ülkelerine götürülerek tarımı yapılmaya başlanmıştır¹.

Çay bitkisi 100 seneye kadar yaşayabilir. Yalnız 50 yılın üzerindeki ağaçlar da verim düşmeye başlar. Çin çeşidi çaylarda yaşam ve verim 100 yila kadar devam eder. Çay yaprakları sıra üzerinde, her mevsim yeşil renkli, yumurtamsı, uzunca ve parlaktır. Yaprakların altı tüülü, yaşılı yapraklar koyu yeşil, deri gibi sert ve düzdür. Tomurcuklar ile yapraklarda bulunan ve çay çeşidi üzerinde önemli etkileri olan tüyler, ortalama 340 mikron uzunluğunda ve 25 mikron genişliğindedir².

Çay bitkisi, yıl içinde aylara düzenli bir şekilde dağılmış olması şartıyla yağışlı bol, nem oranı yüksek, oldukça asit karakterli topraklarda, tropik ve subtropik iklim koşullarına sahip ülkelerde yetişirilen bir bitkidir.

Hindistan, Çin, Sri Lanka, Kenya, Türkiye, Endonezya, Bangladeş, Arjantin, Malavi gibi ülkeler dünyada en fazla çay üreten ülkelerdir.

Çay önceleri ilaç, daha sonra lüks bir içecek olarak kullanılmış, bugün ise insanların sudan sonra en fazla tüketilen bir içeceği haline gelmiştir.

Ülkemizde 1967 yılı itibarıyle 234677 dekar çay tarım alanından 100502 ton yaş çay yaprağı elde edilmiş olup³, bu oran 1998 yılı itibarıyle çay tarım alanı 767 517 dekara, üretilen yaş çay yaprağı ise 717958 tona yükselmiştir. Başka söyle ifade edecek olursak, 30 yıllık zaman içerisinde çay dikim alanları % 200 den fazla artış gösterirken, yaş çat yaprağı üretimi % 600 den fazla artış gös-

1- GÖNEY, S., 1986, Sıcak Bölgelerde Ziraat Hayatı, İstanbul Üniv. Edebiyat Fak. Yay. No: 2732, Coğrafya Ens. Yay. No: 116, s. 186, İstanbul.

2- KAPTANGİL, K., 1993, Çay Tarımının Ülkemizdeki Sosyo-Ekonominik Etkileri ve Değerlendirilmesi. Çay İşletmeleri Genel Müdürlüğü, Çaykur Yay. No: 15, s. 9, Ankara.

3- TARKAN, T., 1973, Türkiye'de Çay Ziraati ve Endüstrisi. Atatürk Üniv. Yay. No: 195, Edebiyat Fak. Yay. No: 41, Yardımcı Ders Kitabı Serisi No: 1, Sevinç Mat. s. 25, Ankara.

termiştir.

Aynı şekilde 1967 yılında 11 fabrika ve 13 çay atölyesi varken 1998 yılında fabrika sayısı 234'e yükselmiştir.

Ülkemizde çay dikim alanları, yaş çay yaprağı üretimi ve çay fabrikalarında meydana gelen bu değişiklikler bizi böyle bir çalışma yapmaya sevk etmiştir.

1-Çayın Yetişme Şartları ve Sahaya Uyumu

Ülkemiz için oldukça yeni sayılabilcek olan çay bitkisi nemli tropik ve subtropik bölge bitkisidir. Çay bitkisi, yetişme şartları bakımından iklim değişiklikleri ne karşı kahve ve kakao ağaçlarına nazaran daha dayanıklıdır. İktisadî manada ve iyi kalitede çay yetiştirebilen sahaların sınırları Çin'de 38, Japonya'da 39 ve Kafkasya'da 43 kuzey enlemine kadar devam etmekte, Güney yarımkürede çay aғacı Arjantin'de 27 güney enlemine kadar inmektedir. Fakat iktisadî manada ve iyi kalitede çay yetiştirebilen sahaların sınırları Kuzey yarımküresinde 28 enlemine kadardır⁴.

Çay bitkisi dünyanın birçok yerinde yetişebilmektedir. Ancak, her yetiştiği yerde iktisadî bakımından iyi kalitede çay elde edilememektedir. İklim ve toprak şartları çayın yetişmesi için en önemli iki unsurdur. Çay bitkisi fazla sıcak ve fazla soğuğa dayanamamaktadır. Ortalama en yüksek sıcaklıkların 35°C 'nin üstüne çıkmasıyla yanma ve kavrulmalar görülür. Aylık ortalama sıcaklıkların büyük farklılık göstermemesi gerekmektedir. Sıcaklığın -8°C 'den aşağı düşmesi çay bitkisinin yaşamamasını ve ürün vermesini olumsuz yönde etkilemektedir⁵.

Ülkemiz çay tarım bölgesinde sıcaklıklar nadir olarak 35°C 'nin üzerine çıkmaktadır ve -8°C 'nin altına düşmektedir. Aylık ortalama sıcaklık farkları da $1-3^{\circ}\text{C}$ arasında değişmektedir. Araştırma sahasındaki bazı istasyonlarda yıllık ortalama sıcaklıklar, Ordu'da 13.6°C , Giresun'da 14.2°C , Trabzon'da 14.4°C , Rize'de 14.1°C , Hopa'da 14.3°C , Borçka'da 13.2°C dir.

Çay bitkisinin yetişmesi için sıcaklık kadar yağış ve nemin de büyük etkisi vardır. Bilhassa yetişme devresinde bol yağış isteyen çayın yetişmesi için yıllık yağış 1600 mm den az olmamalıdır. Yine yağışın yılın tamamına dağılmış olduğu yerlerde daha iyi yetişme imkânı bulur. Yetişme devresinde yağış miktarının 1000 mm 'nin altına düşüğü yerlerde çay ziraati iktisadî olmaktan çıkar⁶. Çay tarım bölgesinde çay tarımı yapılan bazı merkezlerin yıllık ortalama yağış miktarlarına bakıldığında; Ordu'da 1143.8 mm , Giresun'da 1264.6 mm , Trabzon'da, 808.7 mm , Rize'de 2337.7 mm , Hopa'da 2042.7 mm , Borçka'da 1207.8 mm dir. Buradan da anlaşılacağı üzere Trabzon hariç diğer istasyonlardaki yağış değer-

4- GÖNEY, S., 1986, a.g.e., s. 190, İstanbul.

5- TANDOĞAN, A., 1970, "Çayeli ve Pazar İçlelerinin Ekonomik Yapısı," Ankara Univ. DTGF, Der. Cilt: XIX, Sayı: 1-4, s. 86, Ankara.

6- GÖNEY, S., 1986, a.g.e., s. 192-193, İstanbul.

Ieri çay bitkisinin yetişmesi için gerekli olan yağış değerine sahiptir.

Çay sağanak yağmurları sevmez. Bitkinin istediği yağmur ağır ağır ve devamlı yağınaidır. Nisbi nem çay üretiminde önemli rol oynar. Yıllık nisbi nem oranının % 70'in altına düşmemesi gereklidir. Çay bitkisi parlak ve direkt güneş ışığından hoşlanmaz⁷.

Çay ziraatine en elverişli topraklar nisbeten derin, geçirimli ve yer altı su seviyesi derinde bulunan topraklardır. Denilebilir ki, çay ziraati yapılacak topraklarda dikkat edilmesi gereken en önemli kimyasal özellik, toprak reaksiyonudur. Çay bitkisi toprak özellikleri bakımından fazla kireçten hoşlanmamaktadır. Asit karakterdeki yani PH derecesi 4.5 civarındaki topraklarda çay ziraatinde verim artmaka ve kaliteli ürün alınmaktadır⁸. Doğu Karadeniz Bölümü toprakları çay tarımına uygun asit karakterdeki topraklardır. Böylece ülkemizde çay bitkisinin gelişmesi için gerekli olan iklim ve toprak şartları Doğu Karadeniz Bölümünde mevcut olduğundan, çay bitkisi iktisadi olarak yetişme ve gelişme imkânı burada bulmuştur.

2- Çayın Üretilmesi

Çay, çay bitkisinin körpe yaprakları ile tomurcuğunun işlenmesi sonucu elde edilir.

Çay tohumları, tohum almak amacıyla çay fidanı yetiştirenler için bir ürün çeşididir. Ancak tohumla çay bitkisi üretimine hemen hemen son verilmiş olması nedeniyle çay bitkisinde tohum, istenilen bir ürün olma niteliğini kaybetmiştir. Çay bitkisi tohumla ve çelikle olmak üzere iki şekilde üretilir. Ülkemizdeki çaylıkların tamamına yakını tohumdan yetiştirilmiştir. Ancak çay bitkisinin yabancı döllenme ile tohum vermesi nedeniyle geniş ölçüde açılmalar sonucu farklı tipler oluşmuştur. O nedenle bir çay bahçesinde birbirlerinden yaprak şekli, verimi, çiçek açma durumu ve niteliği farklı 30 değişik çay bitkisi bulmak mümkündür⁹.

Çay bitkisi hangi usulle ekilsin (tohumla, fidanla, çelikle üretme), tohum veya fidelerin tarlaya veriliş zamanları önemlidir. Sonbahar dikimlerine Eylül sonrasında başlanır, Mayıs ortalarına kadar devam eder¹⁰.

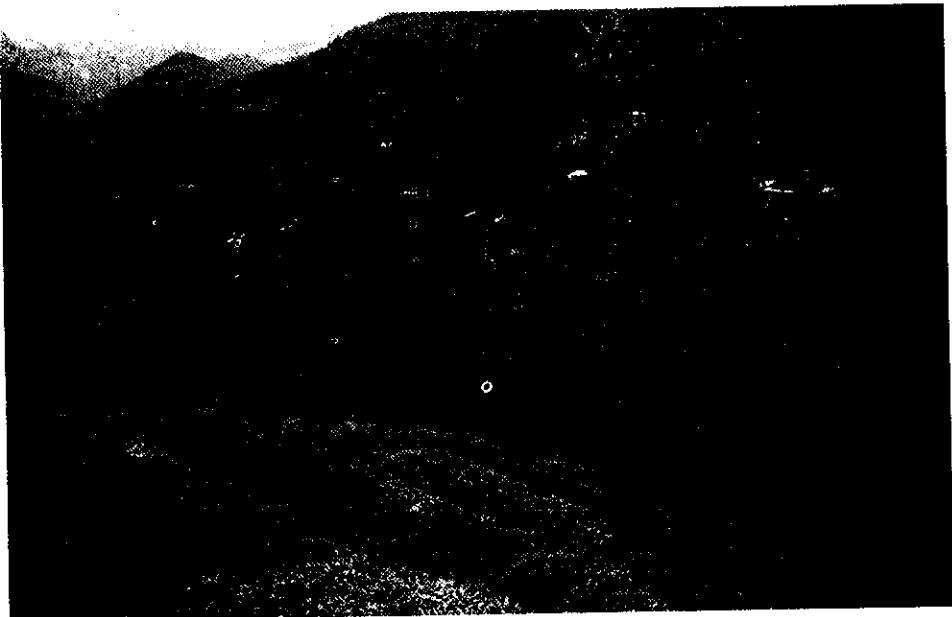
Çay bahçelerinde muntazam setler meydana getirilerek, merdiven basamağı gibi basamaklar oluşturulmakta bu basamağın yatay olan kısmına dikim yapılmaktadır(Fotoğraf 1). Eğim derecesine göre bu basamakların arasındaki yükseklik ve genişlik ayarlanır. Eğim fazla ise basamaklar arasındaki mesafe artmakta, eğim az ise, basamaklar arasındaki mesafe azalmaktadır. Eğimin az olduğu yerlerde çay fidanları çok sık şeritler halinde dikildiğinden bahçenin içinde

7- TARKAN, T., 1973, a.g.e., s. 5, Ankara.

8- GÖNEY, S., 1986, a.g.e., s. 196-197, İstanbul.

9- Başbakanlık DPT VI. Beş Yıllık Kalkınma Planı Ö.I.K. Raporu, Çay Sanayii. S. 9, 1991, Ankara.

10- TARKAN, T., 1973, a.g.e., s.8, Ankara.

Fotoğraf 1. Çay bahçelerinde muntazam setler meydana getirilerek, merdiven basamakları gibi basamaklar oluşturulmaktadır.

Photograph 1. In the tea gardens, incredible barriers are set and the steps are made.

Fotoğraf 2. Çay fidanlarının sık dikilmiş olduğu bir çay bahçesinden görünüm.

Photograph 2. A view from a tea garden in which the tea plants are very close together.

dolaşmak zordur(Fotoğraf 2). Fakat bu bahçelerden birim alana alınan verim daha yüksektir. Dikilen bir çay fidanından 3-4 yıl sonra yaş çay yaprağı hasat edilmeğe başlanmaktadır. Çay yaprağı toplanmasında 2.5 veya 3 yapraklı filizler toplanmaktadır. Çay bahçelerinden dikimden ancak 7-8 yıl sonra iktisadi olarak verim elde edilebilmektedir ve bir çay bahçesinden 70-80 yıl gibi uzun bir süre iktisadi manada verim sağlanmaktadır. Çay bahçeleri 6-7 yılda bir budanmakta dört beş defa budanan bahçelerde ise "gençleştirme" adı verilen bir budama daha yapılmaktadır ki (25-30 yılda bir gençleştirme budaması yapılır), bunda bitkinin topraktan bir karış kadar yukarıdaki bütün dalları kesilmektedir. Budanan bahçelerde budama yapıldıktan sonra 3-4 yıl boyunca verim artışı olmamakta hatta, budandığı yılın ertesi yıl önemli bir azalış olmaktadır. Bu nedenle çiftçiler çok parselden oluşan bütün çay bahçelerindeki budamayı aynı yıl değil de kademeli olarak gerçekleştirmektedirler"(Fotoğraf 3).

Fotoğraf 3. Bir kısmı budanmış bir çay bahçesinden görünüm.

Photograph 3. A view from a tea garden in which some of the plant lieves are cut.

Çay bitkisinin normal gelişimini sürdürmesi için bazı bitki besin maddelerine ihtiyacı vardır. Bu da toprakta eksik olan besin maddelerinin gübreleme yapılım suretiyle topraklara uygulanması ile giderilir. Ülkemiz çay toprakları yetenekli miktarda organik madde içermektedir. Azot ve potasyum bakımından zen-

gin olan çay topraklarımız fosfat bakımından zayıftır. Fidanların iyi bir kök sistemi oluşturabilmeleri için gerekli olan gübreler verilmek suretiyle bu eksik giderilmektedir.

Çay üretiminin son, fakat en zahmetli safhası olan çay hasat zamanı Doğu Karadeniz Bölümünde yaşayan insanların en hareketli dönemidir. Sadece Doğu Karadenizde yaşayanların değil, memleketinden başka şehirlere göç etmiş Karadenizlilerin de bu dönemde kendi bahçesini hasat etmek ya da akrabalarına yardım etmek amacıyla memleketlerine geldikleri görülür. Çoğu, yaz tatillerini çay hasat zamanına denk getirmektedirler.

Yaş çay yapraklarında 2.5-3 yaprak (bazen 4-5 yaprak da olmaktadır) çay makasları ile kesilmektedir. Kesilen çay yaprakları "küfe" adı verilen büyük sepetlere (25-35 kg'lık) doldurularak bahçenin bir köşesinde toplanmaktadır. Bu küfeleri eğimli olan çay bahçelerinden taşımak oldukça zordur. Bahçenin bir köşesinde toplanan yaş çay yaprakları "çay arabası" adı verilen üç tekerlekli bir el arabası ile taşınır. Taşınan çaylar köylerde yol kenarlarında oluşturulan "çay alım merkezlerinde" toplanmaktadır. Bazı aileler yoldan uzakta, ormanın içinde bulunan çay bahçesine bir tür basit teleferik hattı kurmuşlardır (Rize'den Sarp'a kadar yaygındır). Toplanmış çaylar, bu teleferik hattı ile yola, buradan da çay alım merkezlerine taşınırlar. Teleferik hatlarının boyları 200-300 metre kadar olup, 100-150 kg. yük taşıyabilmektedirler. Ancak, Hopa ilçesine bağlı Güvercinli köyünde olduğu gibi boyu 850 metreyi bulanlar da vardır¹².

Çay alım merkezlerinde toplanan çaylar fazla bekletilmeden çay fabrikalarına gönderilirmektedir. Çünkü yaş çay yaprağının depolarda daha fazla nemlenmesi çayın kalitesini düşürmektedir. Bu nedenle yaş çay yapraklarının toplanıktan birkaç saat içinde çay fabrikalarında işlenmesi gerekmektedir.

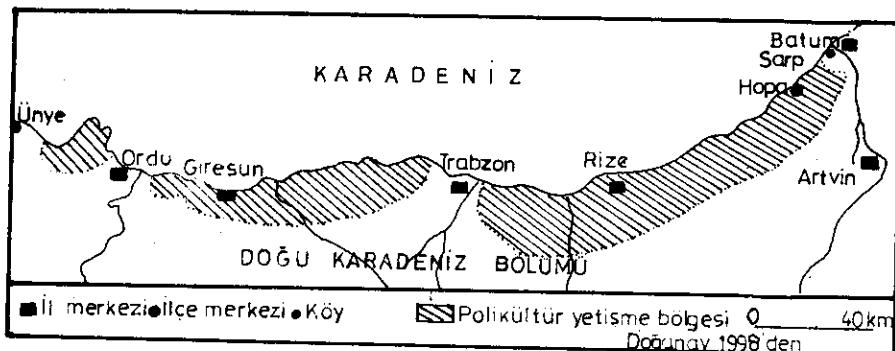
3-Ülkemizde Çay Tarımının Tarihi Gelişimi

Ülkemizde çay yetiştirmeye denemeleri ilk defa 1888-1892 tarihleri arasında Japonya'dan getirilen çay tohumları ile Bursa'da yapılmıştır. O yıllarda yeşil diye tanımlanan Bursa ilimizdeki dikimde çayın yetişmesi için gerekli ekolojik şartlar bulunamadığından bu deneme ve gayretlerden başarılı sonuçlar alınamamıştır. 1917 yılında Ali Rıza Erten, Doğu Karadeniz Bölümüyle Kafkasya'da yaptığı inceleme gezisi sırasında Batum ve çevresinde çay, narenciye ve bambu yetiştigrini dikkate alarak, Rize ve çevresinde de çay bitkisinin yetişebileceğini bir raporla bildirmiştir. Birinci Dünya Savaşından sonra, Rize ve çevresinde görülen ekonomik bunalıma, beraberinde gelen sosyal sorunlara çözüm aranırken bu rapor da değerlendirilmiştir. Bölgede çay tarımına başlanması görüşüne varılmıştır¹³. Bunun üzerine Devlet yöneticileri Rize'de çay tarımının başlatılması için; 1924 yılında Zihni Derin'i Rize'ye gönderdi. Zihni Derin, aileler çay yetişt

12- Koday, Z., 1996, a.g.e., s. 14, Ankara.

13- Devlet Planlama Teşkilatı VI. Beş Yıllık Kalkınma Planı, a.g. Rapor, s. 5, 1991, Ankara.

tirmeyi öğrensin diye, Rize çay deneme bahçesini (bugün, şehir içinde kalmıştır) kurdu. Halk bu ürüne hiç ilgi göstermedi. Zihni Derin, Rize'den ayrıldı. Ama Devlet Zihni Derin'i 1937'de tekrar Rize'ye gönderdi ve çay tarımını geliştirmesi için, kesin emir verdi. Böylece, Rize kent merkezinin çevresinde, 1937-1940 yılları arasında, 735 hektarlık çay bahçeleri oluşturuldu. Önce, yani 1940 yılında (3788 sayılı kanuna göre) yine Rize merkez olmak üzere, doğuda Sarp Köyümüz ve batıda Karadere, çay dikim bölgesi diye kabul edildi. Ama, giderek artan ihtiyaç ve ailelere büyük gelir sağlama gibi nedenlerle, bu alanların daha da büyütülme ihtiyacı doğdu. Gerçekten de, 1940-1950 devresinde çay tarımı yapılan arazî, ancak 2600 hektara ulaşabilmişti. Bu nedenlerle 1951 yılında Devlet 5748 sayılı kanunu çıkararak, Türkiye çay tarım bölgesini genişletme kararı aldı. Yine Rize merkez olmak üzere, Artvin ilinin kıyı bölgesi, yani Arhavi, Hopa, Kemalpaşa ile Trabzon ili, Giresun ili ve Ordu ili (batisında Fatsa'ya kadar), Türkiye çay tarımı genişleme bölgesi olarak kabul edilmiştir¹⁴ (Şekil 1).

Şekil 1. Türkiye Çay Tarım Bölgesi.
Figure 1. Agricultural tea region in Turkey.

4- Türkiye'de Çay Tarım Alanlarının Dağılışı ve Çay Üretimimizdeki Gelişmeler

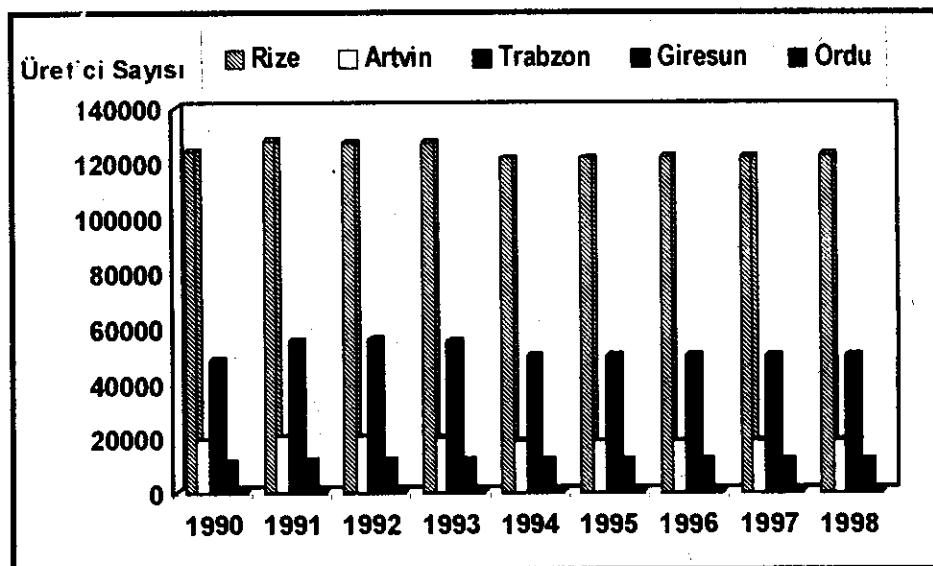
Çay tarım alanları doğuda Sarp köyümüzden başlar, batıda Ordu ilinin batısında Fatsa'ya kadar devam eder. Kıyıdan 15-20 km (30-35 km.ye ulaşan yerler vardır) içeriilere ve 300-400 metre yüksekliklere kadar (500-600 metreyi bulan yerler vardır), bazı yörelerde monokültür ve bazı yerlerde de polikültür şekilde, çay bahçeleri durumuna gelmiştir¹⁵. Bugün bölge içerisinde üretimin gereği gibi geliştiği doğu kısımları ile, daha az gelişme gösteren batı kısımlarını birbirinden ayırmak gereklidir. Bunun en önemli sebebi doğu bölümünün Kafkas Dağları ile kuzeydoğusunun şiddetli kış soğuklarına karşı korunurken, batıda kara-

14- DOĞANAY, H., 1998, Türkiye Ekonomik Coğrafyası, 3. Baskı, s. 157-158, Erzurum.
15- DOĞANAY, H., 1998, a.g.e., s. 158, Erzurum.

yel ve yıldız fırtınaları dağların denize bakan alçak yamaçlarını kolaylıkla etkisi altına alır ve kış sıcaklığı doğuya nazaran daha fazla bir düşüklük gösterir¹⁶.

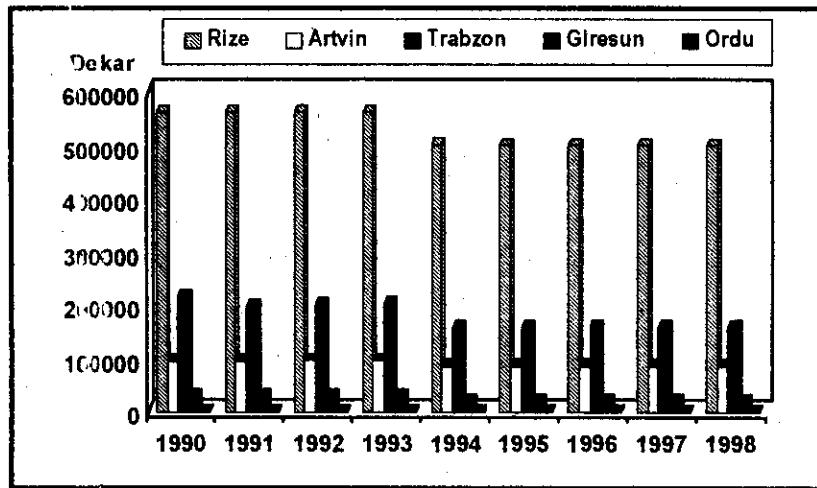
Tropikal ve subtropikal iklimlerin bitkisi olan çay, ülkemizin Doğu Karadeniz kıyılarında doğuda Sarık'tan başlayarak batıda Araklı deresine kadar ekonomik bölgede; Artvin, Rize ve Trabzon illerinde 180 km uzunluktaki kıyı şeridi boyunca uzanan, iç kısımlarda 10-30 km arasında değişen ve Giresun, Ordu illerini kapsayan tali bölgede 200-215 km'lik kıyı şeridine yer yer yetişme ortamı bulmuştur.

Doğu Karadeniz Bölümü'nde çay yetişiriciliği ağırlıklı olarak Rize ilinde yapılmaktadır. Bu ili Trabzon, Artvin, Giresun ve Ordu illeri izlemektedir.

Şekil 2. Çay Tarım Alanlarının İllere ve Yıllara Göre Dağılımı (1990-1998)
Figure 2. Distribution of the fields with respect to counties and years.

Çay tarım alanları ve üretici sayısı illere göre incelendiğinde (Tablo 1-Şekil 2,3); üretici sayısının fazlalığı ve çay tarım alanlarının genişliği ile daima Rize ilinin ilk sırada yer aldığı gözlenmektedir. Çay tarım alanlarında 1990'dan 1998 yılına gelinceye kadar fazla olmamakla beraber bir azalma olduğu dikkat çekmektedir. Nitekim, 1990 yılında 905750 dekar olan çay tarım alanımız 1998 yılında 767517 dekara düşmüştür(% 15.3'lük azalma). Ancak, bunun tersine üretici sayısında azalma değil, artış olmuştur. 1990 yılında 202 462 olan üretici sayısı 1998 yılında 203038'e yükselmiştir.

Şekil 3. Çay Üretici Sayısının illere ve Yıllara Göre Dağılımı (1990-1998)

Figure 3. Distribution of number of the productors with respect to counties and years.

Table 1. Çay Tarım Alanlarının ve Üretici Sayısının illere ve Yıllara Göre Dağılımı (1990-1998)

Table 1. Tea fields and number of productors with respect to county and years.

iller	1990		1991		1992		1993		1994	
	Caylık Alan Dekar	Üretici Adet	Caylık Alan Dekar	Üretici Adet	Caylık Alan Dekar	Üretici Adet	Caylık Alan Dekar	Üretici Adet	Caylık Alan Dekar	Üretici Adet
Rize	561544	124118	562686	128305	563581	127546	563676	127492	561665	121664
Artvin	94751	18364	95348	20287	96202	20134	96102	20179	96134	18439
Trabzon	215867	48473	196476	55128	201868	55960	202132	55413	158260	49946
Giresun	30055	11007	31250	11176	31250	11176	30664	11176	21658	11336
Ordu	633	382	633	382	633	382	633	382	183	131
Toplam	903731	262462	886393	215278	893454	215388	893307	214842	767944	201558

iller	1995		1996		1997		1998	
	Caylık Alan Dekar	Üretici Adet	Caylık Alan Dekar	Üretici Adet	Caylık Alan Dekar	Üretici Adet	Caylık Alan Dekar	Üretici Adet
Rize	499517	121684	500517	122069	500689	122239	500639	122948
Artvin	86031	18342	86092	18341	85973	18451	85981	18502
Trabzon	158084	49909	158422	49956	158415	50003	158429	50071
Giresun	22200	11539	22210	11306	22210	11092	22210	11345
Ordu	258	171	258	172	258	172	258	172
Toplam	766090	201657	767429	201844	767545	201957	767517	203038

Kaynak. Çay İşletmeleri Genel Müdürlüğü İstatistikleri

İllere göre çay tarım alanlarına bakıldığından; 1990'dan 1998 yılına gelinceye kadar çay tarım alanlarında Rize ilinde % 11.2, Artvin ilinde % 9.3, Trabzon ilinde % 26.7, Giresun ilinde % 28.3'lük bir azalma olmuştur. Çay tarım alanlarında en fazla daralmanın olduğu il Ordu, en az daralmanın olduğu il ise Artvin ilidir. Çay üretici sayısında ise, Rize'de % 1, Artvin'de % 2, Ordu'da % 32.5'lük bir azalma olurken, Trabzon'da % 3.2, Giresun'da % 3'lük bir artış olmuştur. Çay üretici sayısında da en fazla azalmanın olduğu il Ordu'dur. Ordu'da çay tarım alanlarının daralmasının ve çay üretici sayısının azalmasının asıl nedeni fındığın daha fazla gelir getirmesi sebebiyle geçmişte çay dikili olan alanların fındık bahçeleri durumuna getirilmiş olmasından kaynaklanmaktadır.

Ülkemiz çay tarım alanlarında son zamanlarda görülen daralmanın nedenleri ise; yaş çay yaprağına iyi para verilmesi sonucu ruhsat alınmaksızın oluşturulmuş olan kaçak çay bahçelerinin sökülmESİ ve çay bitkisinin dışında başka ürünlerin tarımına da yer verilmesidir. Hatta ÇAYKUR bizzat işletme olarak çay alanlarının çok fazla genişlemesine engel olmak için başta Rize olmak üzere

Tablo 2. Yıllar İtibarıyle Çay Tarım Alanı ve Üretici Sayısındaki Gelişmeler

Table 2. Annual development in tea fields and number of productors.

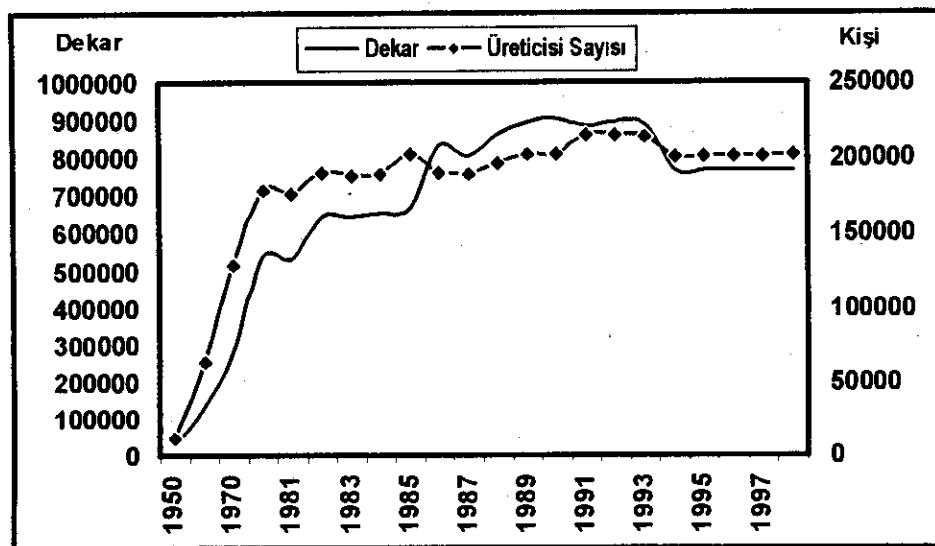
Yıllar	Çay Tarım Alanı (Dekar)	Üretici Sayısı
1950	26423	11976
1960	134880	63497
1970	278883	129620
1980	538110	178805
1981	531665	177076
1982	644933	190543
1983	646033	188407
1984	654156	189128
1985	669467	202366
1986	834701	191048
1987	806980	189707
1988	862878	196386
1989	895248	202082
1990	905750	202462
1991	886393	215278
1992	893454	215388
1993	893307	214542
1994	767906	201558
1995	766090	201657
1996	767429	201844
1997	767545	201957
1998	767517	203038

Kaynak : Çay İşletmeleri Genel Müdürlüğü İstatistikleri.

Doğu Karadeniz Bölümünde bazı yeni ürünlerin tarımını teşvik etmektedir. Örneğin narenciye (mandalina v.b) ve kivi yetiştirciliğine yer verilmesi gibi.

Ülkemiz çay tarım alanları ve üretici sayısındaki gelişmeleri daha iyi inceleme açısından daha eski yıllara ait verilere göz attığımızda (Tablo 2-Şekil 4);

1950'den itibaren çay tarım alanlarının ve ve üretici sayısının hızlı bir şekilde arttığı gözlenmektedir. 1950 yılında 26423 dekar çay tarım alanı ve 11976 üretici varken 1960 yılında çay tarım alanı 134880 dekara üretici sayısı ise 63497'ye yükselmiştir. 1970 yılında çay tarım alanı 278883 dekara, üretici sayısı 129620'ye yükselmiştir. 1980 yılında çay tarım alanı 583110 dekara, üretici sayısı 178 805'e yükselmiştir. 1990'da en yüksek seviyeye ulaşarak; çay tarım alanı 905750 dekara, üretici sayısı 202462'ye yükselmiştir.

Şekil 4. Yıllara Göre Türkiye Yaş Çay Üretim Durumu(1970-1998).

Figure 4. Annual wet tea production in Turkey.

Ülkemiz yaş çay üretiminin artırılması için, çay tarımının başladığı ilk yıllarda çiftçiler teşvik edilmiştir. Kısa sayılabilecek bir dönemde çay tarım alanları ve buna bağlı olarak üretici sayısında önemli artışlar olmuştur. Kuru çay üretimi yıllık iç tüketim miktarını karşılamaya başlamasından sonra yeni çay bahçesi oluşturulması durdurulmuştur. 1974 yılında yeni çay tarım alanı oluşturulması yavaşlamış ve bu durum 1982 yılına kadar devam etmiştir. Çay alanı tesis ve ruhsat verme işlemi ikinci defa 1987 yılında durdurulmuş olup bu 1989 yılı sonuna kadar devam etmiştir. Bütün bu önlemlere rağmen, son zamanlarda yaş çay yaprağına daha iyi para verilmesi sonucu gereklî ruhsat alınmaksızın kaçak

çay bahçeleri oluşturulmuştur. ÇAYKUR yetkilileri izinsiz oluşturulan çay bahçelerini söktüklerini belirtmektedirler. İzinsiz oluşturulan çay bahçelerinden elde edilen yaş çay yapraklarını ÇAYKUR'a bağlı fabrikalar olmadığı için bu yapraklar düşük fiyattan çevredeki özel sektörde ait çay fabrikalarına verilmektedir.

Ülkemiz çay alanlarının ilçelere göre dağılımına gelince; Rize Merkez İlçesi 124363 dekar çaylık alan, 33928 çay üreticisi ile Rize ili çay üretiminde önde gelmektedir.(Tablo 3). Bu ilçeyi Çayeli takip etmektedir (Rize ili çay tarım alanlarının % 16.5'i, çay üreticilerinin % 15.3'ü). Rize ilinde en az çay tarım alanına sahip ilçeler ise İkizdere ve Hemşindir (Rize ili çay tarım alanlarının % 0.7'si, çay üretici oranı Hemşin'de % 1.1, İkizdere'de % 1.4).

Çay tarım alanlarının genişliği ve üretici sayısının fazlalığı ile Rize ilini Trabzon ili takip etmektedir. Nitelik, 1998 yılı itibarıyle Trabzon ili çay tarım alanı, Ülkemiz çay tarım alanlarının % 21'ini, çay üreticilerinin %24.6'sını oluşturmaktadır. Trabzon ili ilçeleri arasında Of, İl toplamında % 55.3'lük çay tarım alanı ve % 44.8 üretici payı ile ilk sırada yer alırken, bu ilçeyi Hayrat ve Sürmene ilçeleri izlemektedir. 8 dekarlık çay tarım alanı ve 6 üretici ile Akçaabat Trabzon ilinde en az çay tarım alanına sahip ilçedir.

Artvin ili Türkiye çay tarım alanları genişliği ve üretici sayısı ile üçüncü sıradadır. Artvin ilinin Borçka, Hopa ve Arhavi ilçelerinde çay tarımı yapılmaktadır. 1998 yılı itibarıyle Ülkemiz çay alanlarının % 11'i, çay üreticilerinin % 9.1'i Artvin ilinde bulunmaktadır. Artvin ili ilçeleri arasında Hopa 41.025 dekar çay tarım alanı ve 8147 üretici ile ilk sırada gelmektedir. Hopa ilçesinde toplam tarım alanlarının (49211 dekar) % 86'sı (1994) çay ziraatine ayrılmıştır¹⁷. 1998 yılı itibarıyle Artvin ili çay tarım alanlarının % 47.7'si, çay üreticilerinin % 44'ü Hopa'da bulunmaktadır. % 30.9'luk çay tarım alanı ile Arhavi ikinci sırada, % 21.3 ile Borçka son sırada yer almaktadır.

Giresun ili Ülkemiz çay tarım alanlarının % 3'ünü, çay üreticilerinin % 5.5'ine sahiptir. Giresun ilinde çay tarım alanı genişliğinde Eynesil (7119 dekar) ve Tirebolu (7013 dekar) ilçeleri başta gelirken, Bulancak (38 dekar), Yağlıdere (62 dekar) ve Merkez (67 dekar) ilçeleri en az çay tarım alanına sahip olan ilçelerdir. Zaten Giresun ili ve ilçeleri Türkiye'nin tali çay bölgesi içerisinde kalmaktadır. DOĞANAY'ın da belirttiği gibi¹⁸; Tirebolu ve çevresine çay tarımı; 1956-1957 yıllarında girmiştir. Daha doğrusu varlığı yasal olarak kabul edilmiştir. Dikkim faaliyeti biraz daha eskidir. Yasal kabul 1956'da çıkarılan bir Bakanlar Kurulu Kararnamesi ile olmuştur. Bugün Giresun ilinde çay tarım alanı genişliği (7013 dekar) ve üretici sayısı ile (3676 adet) ilk sırada Tirebolu yer alır. Türkiye çay tarım alanı içerisinde en az paya sahip olan il Ordu ilidir. Ordu ilinde çay tarımı 1951 yılında 5748 sayılı kanunla çay tarım bölgесine dahil edilmesi ile baş-

17- KODAY, Z., 1996, a.g.e., s. 1. Ankara.

18- DOĞANAY, H., 1986, Türkiye İktisadi Coğrafyası. Atatürk Univ. Fen-Edebiyat Fak. Ders Notları Yay. No: 102, Coğrafya Böl. No: 8, s. 285-289, Erzurum.

Tablo 3. Ülkemiz Çay Tarım Alanları ve Üretici Sayısının İlçelere Göre Dağılımı (1998).
Table 3. Distribution of tea fields and number of productors with respect to the towns.

İlin adı	İlçe Adı	Çay Üreten		Çay Dikim Alanı Dekar
		Köy / Mahalle Sayısı	Üretici Sayısı	
R	Merkez	120	33928	124363
	Kalkandere	38	11243	47039
	Çayeli	78	18879	82658
	Güneysu	25	7369	33086
I	Pazar	57	14515	60974
	Hemşin	12	1470	3705
	Ardeşen	48	12311	52278
E	Fındıklı	30	6833	33657
	Derepazarı	19	6220	22941
	İvidere	15	5971	22854
	İkizdere	5	1729	3569
	Çamlıhemşin	18	2430	7515
A	Borçka	17	3925	18379
	Hopa	34	8147	41025
	Arhavi	35	6430	26577
T	Merkez	20	1623	4329
	Öf	71	22464	87685
	Sürmene	39	8757	20872
	Araklı	25	3562	7162
	Çaykara	3	804	1152
	Yozgat	14	261	466
	Arsin	14	241	260
	Akçaabat	4	6	8
	Vakıfçebir	25	1471	3589
	Beşikdüzü	21	1082	1464
	Çarşamba	11	451	747
	Köprübaşı	15	1406	2649
	Hayrat	35	6143	25159
Z	Dernek	11	1800	2887
	Merkez	12	53	67
	Bulancak	3	20	38
	Kesap	15	178	195
	Espice	11	672	1085
	Tirebolu	47	3676	7013
	Görelc	29	1012	1458
	Eynesil	19	3272	7119
	Çanakkale	10	1607	3137
	Güce	5	823	2036
N	Yağlıdere	4	32	62
	Toplam	1020	203038	767517

Kaynak : Çay İşletmeleri Genel Müdürlüğü İstatistikleri

larnıstır. Ordu ilinin, Türkiye çay tarım alanları içindeki payı % 1'e dahi ulaşamamıştır. 1994 yılına kadar Merkez, Perşembe ve Fatsa ilçelerinde çay tarımı yapılmırken, bu tarihten itibaren sadece Perşembe'de çay tarımı yapılmaktadır. 1998 yılı itibarıyle Ordu ilinde 258 dekar çay dikim alanı ve 172 üretici bulunmaktadır.

Ülkemiz yaş çay yaprağı üretimine gelince; çay, çay bitkisinin körpe yaprakları ile tomurcuğunun değişik yöntemlerle işlenmesi sonucu elde edilir. Çay bitkisinde sürgün ucundan koparılmış iki yaprak ve bir tomurcuğun kullanılması önerilir ve istenir. Buna neden çay bitkisinde bulunan çeşitli maddelerin genç yaprak ve tomurcukta toplanmış olmasıdır. Ancak, çay bitkisi varyeteleri, hatta tipleri arasında bile önemli farklılık bulunması nedeniyle kimi yörelerde 3 yaprak ve bir tomurcuk da, çay üretimi için uygun olabilir. Çay bitkisinin çiçek açma zamanı çeside ve gelişme ortamına göre değişir. Rize ve çevresinde çay bitkisi genellikle Ağustos ayında çiçek açar, Aralık ayı sonunda çiçeklenme sona erer. Çayda çiçek tomurcuğunun oluşması ve açılması, çay yapraklarında aroma maddelerinin toplanmasına yol açar. Bu nedenle bu mevsimde alınan yapraklar nitelikli çay üretimi için ayrı bir öneme sahiptir¹⁹.

Ülkemizde ilk çay bahçelerinin kurulmaya başladığı günden bugüne kadar çok büyük gelişmeler olmuştur. Nitekim, 1938 yılında 135 kg, yaş çay yaprağı üretilirken, bu değer 1944'de 168 200 kilograma, 1957'de 10976097 kilograma, 1967'de 100502159 kilograma yükselmiştir. Çay bölgesinde üretim artış seyri ve ortalama verim, üretim sahalarının fazlalaşması ve bunların mahsul verim çağına girmesi sonucu olarak süratle artmış ve bu artış 1951 yılından itibaren her yıl önemli oranda yükselme devam etmiştir²⁰.

Başlangıçta Ülkemizde çay tarımını geliştirmek için, üreticiyi destekleme yanında, yüksek taban fiyatı uygulanmıştır. Bunun sonucunda artan ürün miktarı na paralel olarak çay tarımı, bölgenin (başa Rize olmak üzere Trabzon, Artvin gibi) ekonomik bakımdan gelişmesine yardımcı olmuş çay sayesinde bölgeye oldukça fazla para girmiştir. Bılıhassa Rize ilinin kaderi çay sayesinde değişmiştir. Ancak, son zamanlarda yaş çay yaprağı taban fiyatlarındaki artışların zaman zaman az olmasına rağmen, özellikle monokültür tarım yapan çiftçileri korkutmakla beraber yine de, bu faaliyetlerine devam etmek zorundadırlar. Fakat Devlet, yaş çay yaprağı alımlarında daima desteğini sürdürmektedir.

1970'den 1998 yılına gelinceye kadar geçen sürede, yaş çay ürünü 153330 tondan 717958 tona yükselmiştir(Tablo 4-Şekil 5). Üretimde bazı istisnalar dışında genelde artışlar dikkat çekmektedir. Yaç çay yaprağı üretim artışına paralel olarak Kuru çay üretimi de artmıştır.

5-Çay Sanayii

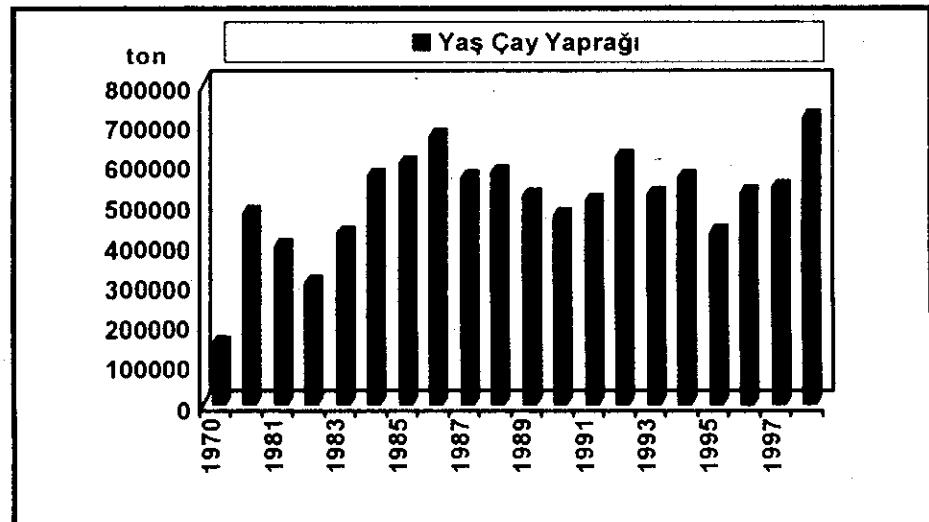
Ülkemizde çay tarım alanları ve üretim miktarlarındaki artışlar sonucunda el-

19- DPT, VI. Beş Yıllık Kalkınma Planı, a.g.Rapor, s. 7-9, 1991, Ankara.

20- TARKAN, T., 1973, a.g.e., s. 25, Ankara.

Tablo 4. Yıllara Göre Türkiye Yaş Çay Üretim Durumu(1970-1998).
Table 4. Annual production of wet tea in Turkey.

Yıllar	Yaş Çay Yaprağı(ton)	Taban Fiyatı(TL/kg)
1970	153330	3,5
1980	476085	25
1981	392298	41
1982	303315	55
1983	426032	77,50
1984	569058	101
1985	602474	140
1986	669771	177
1987	566609	220
1988	581339	325
1989	520511	550-570-600
1990	472211	680-910-985
1991	507103	1375-1450-1525
1992	620000	2250-2350-2500
1993	525744	3400-3500-3700
1994	566467	6000-6100-6300
1995	427180	12000-12500-12500
1996	526690	25000
1997	542321	50000-52500-55000
1998	717958	82000-90000

Şekil 5. Yıllara Göre Türkiye Yaş Çay Üretim Durumu(1970-1998).
Figure 5. Annual production of wet tea in Turkey.

de edilen yaş çay yaprağına Kuru çay haline getirecek atölye ve fabrikaların sayısında artış olmuştur. Nitekim 1969 yılı itibariyle Ordu'dan Sarp'a kadar uzanan kıyı şeridi ile kıyıdan 30-35 km içeriğe kadar devam eden çay tarım bölgesinde, 11 fabrika ile 13 çay atölyesi ve 325 adet çay alım merkezi bulunmaktadır²¹. 1998 yılı itibariyle çay fabrikalarını sayısı 279'a yükselmiştir.

Yaş çay yaprağından Kuru çay elde etmede ÇAYKUR yanında özel sektörde ait kuruluş ve kooperatifler de hizmet vermektedir.

Fabrika ve atölyelerin kuruluş yeri seçiminde en etkili faktör yaş çay yaprağının % 78 oranında su ihtiyaç etmesi, yaş yaprağın çay bahçesinden koparıldıktan en geç birkaç saat içinde fabrikaya teslim edilmesini gerektirir. Bunun içindir ki fabrika veya atölyeler üretim sahası içinde tesis edilirler ve bu hal çay endüstrisinin en önemli özelliğidir. Bundan başka fabrikalarla alım merkezleri arasında en kısa yoldan ve kolaylıkla yaprak taşıınması hususunda gerekli tedbirlerin alınmasını gerektirir. İşte bu durum fabrikaların kuruluş yerini tayin eder. Fabrika ve atölyelerin kuruluş yerlerinin tayininde Üçüncü bir faktör, yakıt temini ile kuru çayın nem almadan paketleme fabrikalarına taşıınması için işlek yol üzerinde kurulmasıdır²².

Türkiye çay tarım bölgesinde 1998 yılı itibariyle 45'i Çay İşletmeleri Genel Müdürlüğüne 234'ü özel sektörde ait olmak üzere toplam 279 çay fabrikası bulunmaktadır (Tablo 5). Beşinci Beş Yıllık Kalkınma planında ÇAYKUR'un yeni fabrika yapması öngörülmemiş sadece genişletme ve modernize yatırımlarıyla kaliteye yönelik çalışmalara devam edilmiştir.

ÇAYKUR'a bağlı çay fabrikalarının 32 adedi Rize ilinde geriye kalan 8 adedi Trabzon'da, 4 adedi Artvin'de, 1 adedi de Giresun ilinde bulunmaktadır. Bu fabrikalar 1998 yılı itibariyle 717958380 kg yaş çay yaprağı satın almışlardır. Yine bu fabrikaların bulunduğu yerlerde toplam 203038 dekar çaylık alan ve 2976 adet çay alım merkezi bulunmaktadır. ÇAYKUR'a bağlı fabrikaların en yüksek kapasiteye sahip olan fabrika, günde 210 ton çay işleme kapasitesiyle Çaylı çay fabrikasıdır. En düşük çay işleme kapasitesine sahip olan fabrikalar ise, Pazarköy (90 ton/gün) ve Azaklı (90 ton/gün) çay fabrikalarıdır. Çay İşletmeleri Kurumuna ait fabrikaların çay işletme yöntemleri orthodox olarak adlandırılan (klasik çay üretim yöntemi) bir yöntemle Kuru çay üretimi; soldurma, kıvrma, fermantasyon, kurutma, tasnif, harmanlama, paketleme aşamalarından oluşmaktadır. Çay fabrikaları kaliteyi yükselten, kapasiteyi artıran ve maliyetleri azaltan sistemlere kolayca adapte olabilecek bir yapıya sahiptir. Ülkemizde çay tarımı Cumhuriyetimizin eseridir. Yeni bir tarımsal faaliyet olmasına rağmen çay tarım bölgemizde çay tarımı yapabilecek, bilgili, becerikli ve çalışkan bir çiftçi nüfus vardır. Bunun yanında çay üretiminde yenilikleri uygulayacak, teknik personel ve yetişmiş yardımcı personelin de mevcudiyeti ülkemizin çay üretiminde

21- TARKAN, T., 1973, a.g.e., s. 38, Ankara.

22- TARKAN, T., 1973, a.g.e., s. 38, Ankara.

Tablo 5. Çay İşletmeleri Genel Müdürlüğüne Bağlı Çay Fabrikaları, Alınan Yaş Çay Yaprağı Miktarı ve Kapasiteleri (1998).

Table 5. The factories belonging to The General Tea Management; amounts of wet tea received and their capacities.

İlçesi	Fabrika Adı	İlçeye Uzaklığı	Satın Alınan Yaş çay Miktarı(kg)	Kapasite Ton/Gün
Borçka	Muratlı	15 km	18314531	150
Hopa	Hopa	Merkez	16692303	120
Hopa	Kemalpaşa	13 km	24047385	135
Arhavi	Arhavi	Merkez	19195070	170
Fındıklı	Fındıklı	Merkez	37310986	210
Ardesen	Ardesen	Merkez	52036433	290
Pazar	Pazar	Merkez	22049370	150
Pazar	Kirazlık	Merkez	20845093	140
Pazar	Melyat	9 km	21762020	150
Çayeli	Çayeli	Merkez	18809622	210
Çayeli	Aşıklar	Merkez	21157073	135
Çayeli	Sabuncular	3 km	24719269	150
Çayeli	Musadağı	4 km	12061835	120
Çayeli	Büyükköy	10 km	10475755	100
Rize-Merkez	Gündoğdu	9 km	10505221	160
Rize-Merkez	Veliköy	15 km	4520027	105
Rize-Merkez	Cumhuriyet	7 km	7374502	150
Rize-Merkez	Pazarköy	10 km	4197225	90
Rize-Merkez	Taşlıdere	5 km	10991393	105
Rize-Merkez	Camıdağı	11 km	15051988	210
Rize-Merkez	Salarha	12 km	13921044	180
Rize-Merkez	Ambarlık	23 km	13148437	150
Rize-Merkez	Zihni Derin	Merkez	18044914	160
Rize-Merkez	Ortапазар	13 km	5260666	150
Rize-Merkez	Azaklı	14 km	10928886	90
Rize-Merkez	Selimiye	14 km	5158298	135
Rize-Merkez	Kendirli	26 km	15912423	120
Güneysu	Güneysu	Merkez	17038934	120
Güneysu	Uluçamı	1 km	20028113	165
Derepazarı	Derepazarı	Merkez	12274452	120
Derepazarı	Tersane	2 km	8883713	150
İyidere	İyidere	3 km	13305948	175
İyidere	Çiftlik	6 km	20084831	100
İyidere	Kalcezik	10 km	5538125	120
Kalkandere	Kalkandere	Merkez	14920890	105
Kalkandere	Taşçılar	Merkez	5863314	150
Of	Of	Merkez	11653732	150
Of	Eskipazar	2 km	21145922	150
Of	Çamlı	2 km	15351906	150
Of	Bölümülü	13 km	19186912	150
Of	Karaca	6 km	19874827	150
Hayrat	Hayrat	Merkez	19990478	150
Sürmene	Sürmene	Merkez	10584069	150
Araklı	Araklı	Merkez	12626422	135
Tirebolu	Tirebolu	Merkez	15069003	175

dünyanın sayılı birkaç ülkesi içine girmesine yardımcı olmuştur. Nitekim, Ülkemiz Hindistan, Bangladeş, Sri Lanka, Endonezya, Çin, Tayvan, İran, Japonya, Malaya gibi dünya çay üretiminde ilk sıralarda yer alan ülkeler arasına girmiştir.

Kuru çay üretiminde uygulanan yöntemlerden birisi de CTC yöntemidir. Bu yöntem özel çay fabrikalarının büyük bölümünde uygulanan yöntemdir. Siyah çay üretiminde CTC makineleri sayesinde (sürekli çalışan) kesintisiz üretim yapılmaktadır. Bu makineler; kesme, ezme, parçalama, yırtma ve bükme işlemini aynı anda yapabilmektedir. Bu sistem, enerji, işçilik, zaman değerleri açısından Orthodoks sistemine göre çok daha avantajlıdır. Kuru çay üretiminde kullanılan diğer sistemler ise; Rotervan çay üretim sistemi (genellikle kaba çay yapraklarının işlenmesinde kullanılır), Kesme çay üretim sistemi (Leegcut), Trituratör çay üretme sistemi, Seylan Continue sistemi (kırırmak makinesi), Toklai Continue Sistemi (kırırmak makinesi), Barbora Sistemi (kırırmak makinesi), Rus Continue Sistemi (kırırmak makinesi), Ekspressör sistemi (kırırmak makinesi) dir. Yaş çay yaprağından Kuru çay elde edilmesinde en önemli rollerden birini, kıırırmak makineleri yüklenmektedir. Çay üretim sistemlerinde, üzerinde en çok durulan ve değişiklikle uğrayan bölüm kıırırmak makineleridir²³.

Ülkemizde Kuru çay elde edilen özel sektörde ait 234 adet çay fabrikası bulunmaktadır(Table 6). Konuya ilgili tablo incelendiğinde özel sektörde ait çay fabrikalarının sayısının çok hızlı bir şekilde arttığı görülmektedir. 1991 yılında 64 adet olan özel çay fabrikaları 1999 yılında 234'e ulaşmıştır. Özel çay fabrikaları ÇAYKUR'a ait fabrikalarla kıyaslandığında bunlarda kapasitenin düşük olduğu ve genelde az işçi çalıştırılan kuruluşlar olduğu görülmektedir. Ayrıca pek çok özel firma yeterli araştırma yapmadan yatırıma başlamıştır. Onlar için sadece yaş çay ürünün varlığı yeterli olmuştur. Çay kalitesinde düşmeler olmuştur. Çünkü ÇAYKUR'un satrı almadığı çaylar özel sektör fabrikalarınca alınıp değerlendirilmekte bu da çayın kalitesini düşürmektedir.

Çay sanayiinde tekel kalkmasından hemen sonra özel sektör yaş çay işleme fabrikalarının sayısında hızlı bir artış olmuştur. Nitekim Rize ilinde 1998 yılında ÇAYKUR'a bağlı 32 adet fabrika varken, özel sektörde ait çay fabrikası 193 'tür.

1997 yılı itibarıyle ÇAYKUR'a bağlı fabrikalarda toplam 542315 ton yaş çay yaprağı işlenmiş ve 107517 ton Kuru çay elde edilmiştir(Table 7). Buna göre en fazla üretim ile Fındıklı Çay fabrikası ilk sırada yer alırken (3854 ton Kuru çay üretilmiştir). Pazarköy (1057 ton) ve Azaklı (1147 ton), fabrikaları en az üretim yapmış olan fabrikalardır.

Çay fabrikaları içerisinde en yüksek randımana sahip olan fabrika % 21.8 ile Musadağı çay fabrikası, en düşük randımana sahip olan fabrika ise % 17.1 ile Derepazarı çay fabrikasıdır.

23- KAPTANGİL, K., 1993, a.g.e., s. 40-41-42-43-44, Ankara.

Tablo 6. Kuru Çay Üretimi Yapan Özel Sektör Çay Fabrikaları(1998).
Table 6. Private tea factories producing dry tea.

Fabrika Adı	Bulunduğu İl ve İlçe	Fabrika adı	Bulunduğu İl ve İlçe
RİSAŞ	Rize /Merkez	Yıldız Çay San.	Rize Güneyşu
Karalıçay san.Tic.A.Ş.	Rize /Merkez	Altınpay San.	Rize Güneyşu
Özmercan Çay San.	Rize /Merkez	Tarakçıoğlu Çay.	Rize Merkez
ALÇAY	Rize /Merkez	Maltepe Çay San.	Rize Derepazarı
Salarha Çay S.ye Tie.A.Ş.	Rize /Merkez	Doga Çay San.	Rize Güneyşu
Seda Çay S.Ye Tie.A.Ş.	Rize /Merkez	Tadım Çay San.	Rize Merkez
Kirazdağı Çay San.	Rize /Derepazarı	Ömek Çay San.	Rize Güneyşu
Kartas Çay San.	Rize /Merkez	Damlı Çay San.	Rize Merkez
Öz Hür Çay San.	Rize /Güneyşu	Kandemir Çay San.	Rize Güneyşu
Kuru çay Gida San.	Rize /Merkez	Ekin Çay San.	Rize İyidere
Pınar Çay San.	Rize /Merkez	DAG-ÇAY	Rize Merkez
Orçay San.	Rize /Güneyşu	Kendirli Çay End.	Rize İyidere
Pekmezli Çay San.	Rize /Merkez	Kır Çay San.	Rize Güneyşu
Arıçay San.	Rize /Merkez	Engindere Çay San.	Rize Merkez
Erler Çay San.	Rize /Merkez	Özen Çay San.	Rize Güneyşu
Aynəş KÜLTÜKOĞLU	Rize /Güneyşu	Vah Çay San.	Rize Merkez
Caycılar Gida San.	Rize /Çayeli	Başaran Çay San.	Rize Güneyşu
Güneyşu Çay San.	Rize /İkizdere	Erol Ecz San.	Rize Merkez
Selçuk Çay San.	Rize /Merkez	Veliköy Çay San.	Rize Merkez
İmren Çay San.	Rize /Merkez	Sabit Filiz Çay	Rize Merkez
Ay Çay San.	Rize /Güneyşu	Demirhisar Çay	Rize Çayeli
Hacıoğlu Çay San.	Rize /Merkez	Güven Çay	Rize Merkez
Alkan Çay San.	Rize / Merkez	NE-C.W Sap.	Rize Güneyşu
Yılmaz Çay San.	Rize /Güneyşu	Sevilien Çay San.	Rize Merkez
Öz Mehmet Çay San.	Rize /Merkez	Kasar Çay San.	Rize Merkez
Kristal Çay San.	Rize /Merkez	Vilmazlalık.ihr.	Rize Merkez
Yarımada Çay San.	Rize /Güneyşu	Yeşilkaya Çay San.	Rize Güneyşu
Akçay San.	Rize /Merkez	Kalife Çay San.	Rize Merkez
Kaykar Çay San.	Rize /Merkez	Sirin Çay San.	Rize Çayeli
Doğu Çay İşlet.(Kaya)	Rize /Merkez	Ozkur Çay	Rize Merkez
Kaptan	Rize /Güneyşu	Filiz Çay San.	Rize Merkez
Murat Çay San.	Rize /Merkez	Akkas Çay	Rize Kalkandere
Ali Erding Kavalei	Rize /İyidere	Uluk Çay San.	Rize Çayeli
Rekor Çay San.	Rize /Güneyşu	Kader Çay San.	Rize Merkez
Gölge Çay San.	Rize /Merkez	Pakçayı	Rize Çayeli
Çağlaçay San.	Rize /Güneyşu	Huzur Çay San.	Rize Ardeşen
OnGida Paz San.	Rize /Merkez	Kut Çay San.	Rize Merkez
Ada Çay San.	Rize /Güneyşu	Saf Çay	Rize Merkez
Altıbaşak Çay.	Rize /Merkez	Bereket Çay San.	Rize Güneyşu
Elif Çay San.	Rize /Merkez	Keteneiler Çay San.	Rize Merkez
Pederlioglu Çay San.	Rize /İyidere	Dokumacı Çay San.	Rize Merkez
Armagan Çay San.	Rize /Ardeşen	Köseoglu Çay	Rize Merkez
Kençay	Rize Merkez	Şen Çay San.	Rize Merkez
Okunuy Çay	Rize /Çayeli	Kuru Gida San.	Rize Ardeşen
Hisarlı Çay San.	Rize /Pazar	Memis Sameaktutan	Rize Güneyşu
Cosan Çay San.	Rize /Merkez	Lider Çay San.	Rize Ardeşen
Aklar Çay San.	Rize /Merkez	Enpu Çay San.	Rize Ardeşen
Kristal Çay	Rize /Çayeli	Hasçay San.	Rize Veliköy
Başaklı Çay San.	Rize /Güneyşu	Boğaz Çay San.	Rize Merkez
Tok Çay İmalatı	Rize /Merkez	Peteç Çay San.	Rize Çayeli
Çağlayan Çay San.	Rize /Merkez	Balelar Çay San.	Rize Merkez
Çeyik Çay San.	Rize /Pazar	Kandemir Çay San.	Rize Güneyşu
Uzun Çay	Rize /Merkez	Öztülyüoglu Çay San.	Rize Merkez
Melin Çay	Rize /Merkez	Kalender Çay San	Rize Güneyşu
Sahinkaya Çay San	Rize /Merkez	Hasret Çay San.	Rize Çayeli
Tüylüoğlu Kard. Çay	Rize /Merkez	Necat Aygün	Rize Güneyşu
Altıfiliz Çay San.	Rize /Merkez	Topkaya Çay San.	Rize Merkez
Serhat Çay San.	Rize /Merkez	Dosan Kon. San.	Rize Pazar
Oksan Çay San.	Rize /Pazar	Monneu Çay San.	Rize Merkez
Bostan Çay San.	Rize Güneyşu	Kalçay San.	Rize Merkez

Fabrika Adı	Bulunduğu İl ve İlçe	Fabrika adı	Bulunduğu İl ve İlçe
Karaçay San.	Rize/Ardeşen	Balei Çay San.	Rize Çayıeli
Kaçkar Çay San.	Rize/Cayeli	OFÇay San.	Rize İyidere
Mandev Çay San.	Rize/Güneyisu /	Tomurcuk Çay	Rize Merkez
Öz-Gür Çay San.	Rize/Güneyisu	Büyük Çibik Çay End.	Rize İyidere
Bizim Çay San.	Rize/Merkez	Ezo Gida Ltd.Şti.	Rize Çayıeli
Dovig Çay ve Gida San.	Rize/Merkez	Sönmez Çay San.	Rize Merkez
Kader Çay	Rize/Güneyisu	Yavuz Çay San.	Rize İyidere
Kalender Çay	Rize/Güneyisu	Akla Çay San.	Rize Ardeşen
Topçuglu Çay	Rize/Güneyisu	Akfa Çay San.	Rize Fındıklı
Altunsu Çay	Rize/Merkez	Kadri Çay San.	Rize Pazar
Meral Çay San.	Rize/Merkez	Torun Çay San.	Rize Pazar
Sultan Çay San.	Rize/Pazar	Sinşek Çay San.	Rize Merkez
Mercan Çay San.	Rize/Güneyisu	Başak Çay San.	Rize Merkez
İsar Gida San.	Rize/Derepazarı	Ulaşay Çay San.	Rize İyidere
Kukuloglu Çay Fab.	Rize/Kalkandere	Özyurt Çay San.	Rize Merkez
Gündoğdu Çay San.	Rize/Merkez	Sarp Çay San.	Rize Merkez
Hilal Çay San.	Rize/Merkez	Topçu Çay San.	Rize Merkez
Çelci Çay San.	Rize/Merkez	ER-AL SAN.	Rize Merkez
Ozkanbur	Rize/Güneyisu	Doğu Çay San.	Rize İyidere
Şırlıdere Çay San.	Rize/Merkez	Gürcay Gida San.	Trabzon OF
Acem Çay San.	Rize/Kalkandere	İsmet Ayazoglu	Trabzon OF
Kibaroglu Çay San.	Rize/Cayeli	Kahatipoglu Çay San.	Trabzon Sürmene
Süper Tat Çay San.	Rize/Merkez	Kamiloglu Gida San.	Trabzon Sürmene
Fide Çay	Rize/Merkez	Karaçay Çay Fab.	Trabzon OF
Avant Çay San.	Rize/Merkez	Kenan Kabraman San.	Trabzon Araklı
Kokulu Kaya Çay	Rize/Merkez	Ketay Gida San.	Trabzon Vakılıkoba
BİRPAS DİŞ TİC.	Rize/Merkez	Ozaltın Çay San.	Trabzon Sürmene
Çillioglu Çay San.	Rize/Merkez	S.S.Özyay Kaban Köy Ko.	Trabzon OF
Cayırı Çay San.	Rize/Kalkandere	Sürcaysan Çay San.	Trabzon Sürmene
Ozbaleçler Çay San.	Rize/Merkez	Kargay Çay San.	Trabzon OF
Çaykent Çay San.	Rize/Merkez	Muratlı Çay San.	Trabzon Sürmene
Sarıuhan Çay	Rize/Cayeli	Yazlık Çay San.	Trabzon OF
Özkaraca Çay	Rize/Ardeşen	Kemal Çay San.	Artvin Hopa
Çaplar Çay San.	Rize/Merkez	Sarp Çay San.	Artvin Hopa
Şifa Çay San.	Rize/Ardeşen	Argay Ltd. Şti.	Artvin Arhavi
Güven Çay San.	Rize/Merkez	OF Çay Sanavii	Artvin Arhavi
Misas Gida San.	Rize/Güneyisu	ATS Çay San.	Artvin Arhavi
Yavuz Çay San.	Rize/Merkez	Karsaklı Çay Fab.	Artvin Borçka
OFÇAYSAN	Rize/Fındıklı	Muratlı Çay Fab.	Artvin Borçka
ŞENÇ AV	Rize/Merkez	Topçu Çay Fab.	Artvin Borçka
Osman Akyıldırım	Rize/Merkez	Persembe Çay San.	Ordu Persembe
Dereçay	Rize/Merkez	Akla Çay San.	Giresun Eynesil
Mustafa Güloğlu	Rize/Merkez	Akpınar Zirai İş ve Konserve	Giresun Eynesil
Çelik Çay San.	Rize/Merkez	Eynesil Çay Fab.	Giresun Eynesil
Özer İth. İle San.	Rize/Merkez	Amber Çay San.	Giresun Eynesil
Akköre Çay San.	Rize/Ardeşen	Dilber Çay Ürünleri San.	Giresun Eynesil
Muhammet Berber	Rize/Merkez	Eynesil Uğur Çay San.	Giresun Eynesil
Vesin Çay San.	Rize/Ardeşen	Güce Filiz Çay Fab.	Giresun Güce
Ali Can Gündoğdu	Rize/Merkez	Kemaloglu Çay San.	Giresun Eynesil
Mustafa Ak	Rize/Merkez	Kılıç Gida San.	Giresun Espiye
Eyüboğlu Ltd. Şti.	Rize/Merkez	OrenÇay San.	Giresun Eynesil
Sabah Çay San.	Rize/Merkez	Şirinköy Gida San.	Giresun Tirebolu
Akfa Çay San.	Trabzon/OF	Sarımımı Çay San.	Giresun Eynesil
Aksu Çay San.	Trabzon/Sürmene	Çoşan Çay San.	Trabzon OF
Çamburu Çay San.	Trabzon/OF	Çamburu Çay San.	Trabzon Sürmene
Gobanoğlu Çay San.	Trabzon/OF	Duruçay San.	Trabzon Sürmene
Dençay Gida San.	Trabzon/Vdmra		

Kaynak: İllerdeki Ticaret ve Sanayi Odaları Verileri.

Türkiye çay tarım bölgesinde ÇAYKUR'a bağlı çay fabrikalarında ortalama randıman ise 18.53'tür (1997 yılı itibarıyle 542315 ton yaş çay yaprağı işlenmiş 100 517 ton Kuru çay elde edilmiştir). Bu fabrikaların toplam kapasitesi 6600 ton/gündür (1997).

Kuru çayın üretiminden sonra pazarlara sunulabilmesi için, işlemin son safhasını oluşturan paketleme, önemli bir safhayı oluşturmaktadır. Çünkü Kuru çay, depolanmasında eğer gayri müsait şartlar taşıyan yerlerde bekletilirse, anbarlarda nem toplar ve ihtiya ettiği nem oranı % 2'den % 5'e çıkar. Bu durumda Kuru çay daha süratle bozulur²⁴. Bu nedenle Kuru çayın bir an önce paketlenip pazarlara sunulması gereklidir. Özel sektörde ait firmaların çoğu çaylarını dökme olarak satmakta ve bu çayları alan diğer firmalar basit yöntemlerle harmanlayıp, her çeşit ambalaj malzemesi kullanarak (karton, teneke, polietilen kağıt v.b) paketleyerek iç piyasaya sunmaktadır. İhracat genelde dökme çay olarak yapılmaktadır. Çay sektöründe yaş çay işleme fabrikalarının yanında paketleme fabrikaları da önemli bir yer tutmaktadır. Çay paketleme tesisilarının oldukça fazla ek kaynağı gerektirmesi nedeniyle günümüzde çok az kuruluş kendi çayını paketleyebilecek fabrikaya sahiptir. Büyük çoğunluğu dökme çay üretilmektedir. 1997 yılı itibarıyle 100.yıl paketleme, Ankara paketleme ve İstanbul paketleme fabrikalarında 106204 ton çay paketlenmiştir. Bu çaylar Kamelya, Rize Turist, Tomurcuk, Çay Çiçeği, Rize Çayı, Filiz Lüks Demlik Poşet, Özel Çay, Hediyelik Çay, Çaykur Süzme gibi türlerden oluşmaktadır.

Çay üretim bölgesinde yaş çay kampanyası genelde Mayıs ayında başlamakta Ekim ayı sonunda kapanmaktadır (1998 yılı kampanya açılışı 4 Mayıs, kapanış 8 Kasım'dır).

Ülkemizde son zamanlarda siyah çay yanında yeşil çay üretimi de yapılmaktadır. Yaş çay yaprağının fermantasyona tabi tutulmadan işlenmesi ile elde edilen ürünü yeşil çay denilmektedir. Yeşil çay şok soldurma, kurutma, tasnif ve paketleme olmak üzere dört aşamada elde edilmektedir.

Yaş çay yaprağı üretiminde meydana gelen artışa rağmen, devletin bu miktar yaş çay yaprağını işleyebilecek yatırımları olmadığından, yaş çay yaprağı alımlarında devlet tekelinin kalkması ve özel sektörün teşvik edilmesi çay üretimiz açısından önemli bir atılımdır.

Yıllar itibarıyla Kuru çay satışlarına bakıldığından (Tablo 8), yurt içindeki pazarlara en fazla çayın satılmış olduğu yıl 112025 ton ile 1986 yılıdır. En fazla ihracatın yapıldığı yıl ise 38103 ton ile 1993 yılıdır.

Türkiye Kuru çay üretiminde dünyanın ilk on ülkesi içerisinde girmesine rağmen, ihracat sıralamasında çok gerilerde yer almaktadır. Konuya ilgili tablo incelendiğinde (Tablo 8), çay ihracatımızın ne kadar düşük olduğu görülmektedir. Hatta bazı yıllar ihracatımız 38 tona kadar düşmüştür.

24- TARKAN, T., 1973, a.g.e., s. 44, Ankara.

Tablo 7. ÇAYKUR'a Bağlı Fabrikalarda İşlenen Yaş Çay Yaprağı ve Üretilen Kuru Çay Miktarları (1997).

Table 7. Amounts of processed wet tea leaves and produced dry tea in the factories belonging to ÇAYKUR.

Fabrika Adı	İşlenen Yaş çay Yaprağı(ton)	Kuru çay (ton)	Randımın(%)
Ambarlık	12544	2261	18.02
Araklı	9167	1702	18.56
Ardeşen	15906	2963	18.62
Arhavi	14763	2805	19.00
Aşiklar	12155	2240	18.42
Azaklı	5977	1147	19.19
Bölgülü	12541	2391	19.6
Büyükköy	8356	1592	19.05
Camıdağı	16802	3099	18.44
Cumhuriyet	11640	2175	18.68
Çamlı	12729	2410	18.93
Çayeli	18922	3612	19.09
Çiftlik	7928	1452	18.31
Derepazarı	10810	1857	17.17
Eskişehir	11278	2099	18.61
Fındıklı	21284	3854	18.10
Gündoğdu	12975	2465	19.19
Güneysu	9511	1741	18.30
Hayrat	11695	2180	18.64
Hopa	12840	2422	18.86
İyidere	13435	2585	19.24
Kalecik	10553	1835	17.38
Kalkandere	8592	1443	16.79
Kemalpaşa	12120	2477	20.43
Karaca	13144	2235	17.00
Kendirli	8313	1577	18.97
Kırazlık	11692	2143	18.32
Mekyat	15279	2741	17.93
Musadağı	9609	2096	21.81
Muratlı	11676	1761	15.08
Of	12544	2338	18.63
Ortапазар	11736	2107	17.95
Pazar	15177	2833	18.66
Pazarköy	5651	1057	18.70
Sabuncular	14211	2709	19.06
Salarha	14045	2542	18.09
Selimiye	11188	2037	18.20
Sürmene	11076	2044	18.45
Taşçular	13209	2395	18.13
Taşhidere	7662	1483	19.35
Tersane	13730	2518	18.33
Tirebolu	11446	2260	19.74
Ulucanlı	12734	2357	18.50
Veliköy	9593	1923	20.04
Zilmiderim	13915	2522	18.12
Toplam	542315	100517	18.53

Tablo 8. Yıllar İtibarıyle Kuru Çay Satışları (1982-1997).
Table 8. Annual selling of dry tea.

Yıllar	Yurt İçi Satışlar		İhracat	
	Miktar(ton)	Tutar(Milyon TL.)	Miktar(ton)	Tutar(Milyon TL.)
1982	90552	96974	381	181
1983	95936	55087	561	361
1984	110623	82823	601	527
1985	108527	125952	806	867
1986	112025	127350	547	815
1987	111959	196813	51	2
1988	90640	242422	38	136
1989	102419	396912	25176	76775
1990	87829	717508	28183	99316
1991	85657	1530530	1847	13092
1992	78631	1985359	4590	44201
1993	84568	3303877	38103	348261
1994	83068	5809470	4335	100979
1995	94135	11061384	1423	92343
1996	93214	24596563	3283	352488
1997	103899	47664443	17042	1284161

Kaynak: Çay İşletmeleri Genel Müdürlüğü İstatistikleri.

Ülkemizin en fazla ihracat yaptığı ülkelerin başında; Irak, Fransa, Hollanda ve Endonezya gelmektedir (Tablo 9). Bu ülkeleri Azerbaycan, İngiltere, Kenya gibi ülkeler takip etmektedir. 1997 yılı itibarıyle ÇAYKUR tarafından 15621827 kg ihracat yapılırken, özel firmaların ihracatıyla birlikte bu miktar 17579639 kg'ı bulmuştur.

Çay ihracatı, üretici ülkelerin çay üretim miktarlarına ve bu ülkelerin dış pazar bağlantılarına göre değişmektedir. Şöyleki; Endonezya'nın çay üretici ve ihracatçısı bir ülke olmasına karşın, Türkiye'den çay ithal ettiği gözlenmektedir. Bunun nedeni, çay ithalatı sadece tüketime yönelik değildir. Bazı çay üreticisi ülkeler kendi üretikleri çayların kalitesinin düşük olması halinde, kaliteli çay ithal yoluna gitmekte ve bu kaliteli çaylar, üretilen yerli çaylarla harmanlanarak kalite iyileştirilmektedir. Bazı ülkeler ise çay üretmedikleri halde, başka ülkelerden çay satın alarak ihracat yapabilmektedirler.

Ülkemiz ekonomisi için oldukça büyük önem taşıyan çay üretimi bithassa Doğu Karadeniz Bölümünde yaşayan birçok aile için tek geçim kaynağıdır. Çay tarımı ile uğraşan çiftçi ailelerinin yanında merkezi Rize'de bulunan Çay İşletmeleri Genel Müdürlüğü, çay fabrikaları gibi yerlerden geçimini sağlayan oldukça önemli sayılabilecek sayıda aile bulunmaktadır.

Tablo 9. Türkiye'nin Çay İhracatı Yaptığı Ülkeler (1997).
Table 9. The countries to which Turkey exports tea.

Ülke	Miktar(kg)	Bedel (Dolar Olarak)
Avusturya	20510	45385
Irak	5618034	3808747
Azerbaycan	999999	699999
Hollanda	2337042	1574151
Polonya	908360	526849
Almanya	2812186	2589114
Fransa	54426	82009
Belçika	85468	185827
ABD	57890	83200
Suriye	59241	41449
Mısır	144438	101107
AET(Free Shop)	7500	22400
Rusya	3572	11966
Japonya	2160	7249
İngiltere	701062	587141
Arjantin	215	751
Kazakistan	7500	15600
Özbekistan	176405	123484
Gürcistan	239300	112880
Endonezya	1000072	634045
Norveç	2149	5115
Türkmenistan	16798	8399
Kenya	367500	301350
TOPLAM	15621827	11568237

Kaynak : Çay İşletmeleri Genel Müdürlüğü İstatistikleri.

1998 yılı itibarıyle bölgede çay tarımı yapan 203038 adet çiftçi göz önüne alındığında; sadece çay tarımından 1 milyondan fazla nüfus geçimini sağlamaktaadır. Çay sanayiinde istihdam iki türlü olmaktadır. Birisi ÇAYKUR, ikincisi özel sektör(Fotoğraf 4). Ancak özel sektörde ait çay fabrikalarının genelde küçük olması ve aile işgücü ile çalıştırılması nedeniyle istihdam imkânları sınırlıdır. Bu nedenle çay sanayiinde çalışmak isteyenler genelde Çay İşletmeleri Kurumunu tercih etmektedirler. 1997 yılı itibarıyle 22071 personelin çalıştığı Çay İşletmeleri Kurumu ve bölgede faaliyet gösteren 234 özel çay fabrikasında çalışan işçiler gözönüne alındığında (ortalama bir fabrikada 25 kişi çalıştığı göz önüne alınacak olursa) çay sanayiinden geçimini sağlayan 150000 civarında nüfustan bahs etmek mümkündür. Sonuç olarak Türkiye'de çay tarımı ve çay sanayiinden geçimini sağlayan 1200000 civarında nüfus vardır. Bu da ülke ekonomisi için kücümsemeyecek bir rakamdır.

ÇAYKUR'da ve özel sektörde ait çay fabrikalarında çalışanların büyük bölümü Doğu Karadeniz Bölümü nüfusundan oluşmaktadır. Bölge dışından gelenlerin sayısı çok azdır.

Sonuç

Ülkemizde Cumhuriyetimizin eseri olan çay tarımının başlatılması ve yerleştilmesinde en büyük rolü devletimiz üstlenmiştir. Çay tarımının gelişmesiyle birlikte Doğu Karadeniz Bölümünün karakteristik ürünü olan misir yerini çay tarımına bırakmıştır. Doğu Karadeniz Bölümünde çay tarımı monokültür halinde yapılmaktadır. Hatta Rize-Sarp arasında ki kıyı şeridi için çay plantasyon sahası demek mümkündür. Devlet desteği ile gelişen çay tarımı ve buna bağlı olarak çay sanayii Doğu Karadeniz insanların kaderini değiştirmiştir. Ancak, son yıllarda çay tarım alanlarındaki aşırı genişleme nedeniyle ÇAYKUR tarafından bölgede başka ürünlerin yetişirilmesi de teşvik edilmektedir.

Çay tarımının ülkemizde başlamasıyla birlikte başta Rize olmak üzere çay, yörenin en önemli gelir kaynağı haline gelmiş, hatta insanların kaderini değiştirmiştir. Az ve parçalı tarım topraklarına sahip Karadeniz insanı uzun yıllar bölge dışına göç etmiştir. Oysa çay tarımının gelişmesi ile birlikte Doğu Karadeniz'in çehresi değişmiş ve bu yöreye oldukça fazla para girmiştir. Bu da sosyo-ekonomik bakımdan yörenin gelişmesine yardımcı olmuştur. Çay tarımı ve beraberinde getirmiş olduğu çay sanayii istihdam imkânlarını geliştirmiştir, yöre insanına iş imkânları sağlamıştır.

Kaynakça

- ÇAY İŞLETMELERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ 1997 İSTATİSTİK BÜLTENİ
 DEVLET PLANLAMA TEŞKİLTİ VI.BEŞ YILLIK KALKINMA PLANI Ö.I.K. RAPORU. Çay Sanayii. 1991, Ankara.
- DOĞANAY, H., 1986, Türkiye İktisadî Coğrafyası. Atatürk Üniversitesi Fen- Edebi-yat Fak. Ders Notları. Yay.No:102, Coğrafya Bölümü, No:8, Erzurum.
- DOĞANAY, H., 1989, "Tirebolu Çay Fabrikası ve Bu Fabrikaya Bağlı Çay Tarım Bölgesi." Coğrafya Makaleleri, Atatürk Univ. Fen-Edebiyat Fak. Yay. No:37, Coğrafya Böl. Yay. No: 3, Erzurum.
- DOĞANAY, H., 1998, Türkiye Ekonomik Coğrafyası. 3.Baskı, Erzurum.
- GÖNEY, S., 1986, Sıcak Bölgelerde Ziraat Hayatı. İstanbul Üniv. Edebiyat Fak. Yay. No: 2732. Coğrafya Ens. Yay. No:116, İstanbul.
- KAPTANGİL, K., 1993, Çay Tarımının Ülkemizdeki Sosyo-Ekonominik Etkileri ve Değerlendirilmesi. Çay İşletmeleri Genel Müdürlüğü, Çaykur Yay. No: 15, Ankara.
- KODAY, Z., 1996, "Hopa İlçesinde Çay Ziraati." Türkiye Coğrafyası Araştırma ve Uygulama Merkezi III. Coğrafya Sempozyumunda Sunulmuş Bildiri. (21.Yüzyıla Doğru Türkiye), Ankara.
- TANDOĞAN, A., 1970, "Çayeli ve Pazar İlçelerinin Ekonomik Yapısı. Ankara Üniv.DTCF. Der. Cilt: XIX, Sayı:1-4, Ankara.
- TARKAN, T., 1973, Türkiye'de Çay Ziraati ve Endüstrisi. Atatürk Üniv. Yay. No:195, Edebiyat Fak. Yay.No. 41, Yardımcı Ders Kitabı Serisi No:1, Ankara.